

■ На власні очі

Ще один лучанин Тарас Оранський на Апеннінах представляє Львів.

Софія Черниш і Андрій Власюк.

Луцькі медики побачили, як лікують від коронавірусу в Італії

Софія Черниш та Андрій Власюк, працівники територіального медб'єднання МВС України у Волинській області, нині перебувають на обов'язковій обсервації на Київщині. У телефонній розмові наші земляки запевнили, що почуваються добре, чекають дозволу повернутися додому і дуже хочуть взятися за роботу в рідній лікарні в Луцьку

Оксана КОВАЛЕНКО

Три тижні минуло відтоді, як наші медики з гуманітарною місією вирушали до Італії. Тоді Луїджі Ді Майо, глава МЗС цієї держави, дякував і казав, що Італія цього ніколи не забуде. Тепер наші повернулися й уже ми покладаємо надії на їхні нові навики.

Як розповіла ендокринолог Софія Черниш, працювали вони з колегою по 6 годин позмінно в терапевтичному відділенні районної лікарні міста Урбіно. (Населення — понад 15 тисяч).

Медзаклад перепрофілювали для прийому інфекційних хворих під час спалаху коронавірусу. Тож луцькі й інші медики вивчали, як за потреби можна змінити звичайну медустанову, і, звісно, безпосередньо опікувалися хворими на COVID-19. Наглядали за пацієнтами із середньоважким перебігом недуги, мали й «важких». Наймолодший хворий — 1970 року народження, були 50-літні, але в основному в палатах перебували люди 75–90-річні. Робили щоденні

Робили щоденні обходи з італійськими медиками, оглядали хворих, корегували лікування щодня.

обходи з італійськими медиками, оглядали хворих, корегували лікування щодня.

Андрій Власюк, описуючи роботу, після зітхання й паузи додає, що серед найстарших відсоток смертності був високим.

Закінчення на с. 10 »

■ Наші господарі

Фото з архіву родини Мельників.

Максимко, Сашко, Іринка та Андрійко допомагають мамі у теплиці.

**Тепличка від «Газети Волинь»:
 «Наші помідори тепер впираються у стелю»**

Оксана та Володимир Мельники із села Звіняче Городівського району на Проводи цьогоріч вже мали другий урожай редиски

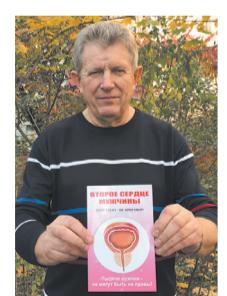
с. 6–7 »

РЕКЛАМА

ПРОСТАТИТ, АДЕНОМА, ІМПОТЕНЦІЯ?

УНІКАЛЬНИЙ СПОСІБ ВИРІШЕННЯ

**ЗАБУДЬ ПРО ПРОСТАТИТ НАЗАВЖДИ –
 ПОЗБУДЬСЯ ХВОРОБИ ЗАРАЗ!**

Доброго дня! Мене звату Віктор Федорович, мені 62 роки. Декілька місяців тому я прочитав книгу «Друге серце чоловіка». Можу сказати лише слова величезної вдячності її авторам — лікарям Іщуку та Лобанову. Скориставшись рекомендаціями з книги, я за два місяці позбувся простатиту, набагато спокійніше сплю (раніше по 7-8 разів за ніч бігав у туалет), забув про болі в промежині й відчув себе чоловіком — потенція нині, як у молодого.

Крім цього, помітів, що перестав хворіти на застуду, в мене покращився імунітет. Виявляється, метод, запропонований у книзі «Друге серце чоловіка», був відомий більше 2000 років тому, ним успішно користувалися наші предки, він повністю природний, а його ефективність я спробував на собі.

Увага! АКЦІЯ! До 14.05.2020 р.

ціну на книгу знижено в 2 рази.

40 грн 20 грн (поштові витрати сплачує отримувач).

Замовити книгу можна телефонами:

(067) 854-90-60; (050) 848-97-89; (044) 333-66-92.

■ Політика

Foto ukrinform.ru.

«Допомога» від країни, в якої зараз найвищий рівень росту пандемії, — це вже не «дари волхвів», а біотероризм якийсь.

Російський «гумконвой» у Києво-Печерську лавру — це спецоперація Кремля «вовк в овечій шкурі»

Якщо влада України погодиться на цю провокацію, це буде зрадою національних інтересів держави

Дарія КЛИЧ

Росія хоче доставити «гумдопомогу» Києво-Печерській лаврі через захворювання священиків Московського патріархату на коронавірус. Підключили до акції навіть публічних осіб, російських артистів та інших

Вона також наводить імовірний план такої операції спецслужб Кремля:

Перший крок. Створення в лаврах — Києво-Печерській, Святогірській, Почаївській — спалахів на захворювання COVID-19.

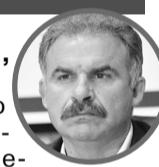
Другий. Збір «гумдопомоги» та вимога РФ до України прийняти її. Цей вантаж доставляється під військовою охороною і в супроводі представників розвідки, як це було, наприклад, в Італії.

Третій. Взяття де-факто

коронавірусом там постійно зростає. «Тож нехай допоможуть спочатку собі», — зазначає нардеп.

КОМЕНТАР

**Віктор ЄЛЕНСЬКИЙ,
релігієзнавець:**

«Вважаю, що МЗС і Мінсоцполітики мали б негайно відреагувати на цю вкрай зворушливу і більш ніж гуманну ініціативу. І категорично запропонувати РФ, яка визначена Верховною Радою як країна, що вчинила проти України військову агресію:

— виплатити компенсації сім'ям загиблих військовослужбовців і цивільних осіб внаслідок російського вторгнення в Україну;

— відшкодувати збитки, яких зазнала Україна в ході війни з РФ, і які тільки за 2014 рік оцінюються в 1 трильйон (один і дванадцять нулів) гривень;

— повернути вивезені в Росію Донецький «Топаз», Луганський хіміко-фармацевтичний і трубопрокатний, Стаханівський вагонобудівний, Харцизький машинобудівний і ще як мінімум три десятки заводів;

— повернути 44 тисячі квадратних кілометрів анексованих українських земель.

А пірамідон із тетрацикліном (ліки. — Ред.) монахам є кому купити. Без конвою». ■

«Росія стоїть за тим, що саме УПЦ МП закликала вірян не боятися та йти на Великодні свята до їхніх храмів.

прибічників режиму Путіна. Все це для того, щоб інформаційно «натягнути на вовка шкуру вівці». Про це заявила народний депутат із фракції «Європейська солідарність» Ірина Фріз.

«Росія стоїть за тим, що саме УПЦ МП закликала вірян не боятися та йти на Великодні свята до їхніх храмів. Фото з Святогірської та Почаївської лаври в пасхальні дні є доказом того, що порушувались не лише карантинні заходи, а й того, що в такий спосіб Кремлем через московську церкву в Україні проводилась спецоперація на наших теренах», — нагадує Ірина Фріз.

цих територій під абсолютний контроль з метою проведення акцій з дестабілізації ситуації на релігійному ґрунті, створення картинки для ЗМІ, дискусії України тощо.

Фріз застерігає представників влади в Україні від участі в реалізації планів країни-агресора. «Допуск під будь-яким виглядом цих «гуманітарних» вантажів до Києва чи інших міст є прямою зрадою національних інтересів держави», — заявила представниця «Європейської солідарності».

Ірина Фріз наголошує, що Росія має насамперед займатися власними проблемами, адже кількість інфікованих

спину. З часом хлопцеві стало все гірше, він скаржився на біль у спині, тож разом із матір'ю звертався до сімейного лікаря, а потім у Млинівську центральну районну лікарню. У подальшому в тяжкому стані його доставили в медичний заклад обласного центру. Втім, попри вживі реанімаційні заходи, 24 квітня потерпілий помер.

Уchora до поліції надійшло

■ Проблема

Foto glavcom.ua.

Після закінчення карантину гірники готовяться їхати в Київ на акції протесту.

На волинських шахтах — карантин і безгрошів'я

Нововолинські копальні, які зупинили видобуток вугілля ще до введення обмежувальних у зв'язку з пандемією коронавірусу заходів, перебувають у занепаді. Останні події в Україні ускладнили кризові явища на підземках

Алла ЛІСОВА

На шахті №9 та «Буянській» — майже всі на карантині. На робочих місцях перебувають лише ті працівники, які підтримують підприємства в безаварійному стані. Як сказав голова Волинського теркому працівників вугільної промисловості Роман Юзефович, за нормальних

заході, які підтримують безпечність самого об'єкта і довколишньої території. Щодня на робочі зміни виходять чергові диспетчери, слюсарі, медпрацівники. За словами Романа Юзефовича, в. о. директора шахти Едуард Кукушний перебуває у профільному міністерстві, де повинні схвалити виділення 73 млн гривень хоч би на утри-

«Енергетична криза, через яку паралізована вугільна галузь, була спричинена низкою непродуманих рішень влади.

умов на цих копальннях, де ще є нарізані лави, можна добувати вугілля. Проблема лише в тім, що бракує обладнання, запчастин, які роками не надходили, — конвеєрних стрічок, роликов, мастила тощо.

Про це напередодні карантину профспілкові активісти наголошували в Міністерстві енергетики та захисту довкілля, сподіваючись на допомогу. Поки що реакції ніякої. Заробітну плату отримали за лютий.

А от на довгобуді — шахті №10, яка повинна стати основою вугільної галузі Волині, — справи гірші. Тут робітники отримали лише 60 відсотків заробленого за грудень. На підприємстві проводиться відкачування води, провітрювання — ті

мання підземки в поточному році. Без врахування прохідницьких робіт, які б наблизили введення нової перспективної шахти в експлуатацію. Але наразі сподіватися на це марно.

З огляду на критичне становище не лише на ДП «Волиньвугілля», а й на інших аналогічних підприємствах України, гірники та працівники збагачувальних фабрик після закінчення карантину готовяться їхати в Київ на акції протесту.

Профспілкові активісти за знають, що енергетична криза, через яку паралізована вугільна галузь, була спричинена низкою непродуманих рішень влади. А також попередили про вірогідність соціального вибуху. ■

■ Шок!

ПІДЛІТОК ПОМЕР ВІД ДВОСТОРОННЬОЇ ПЛЕВРОПНЕВМОНІЇ

Минулого четверга близько 18-ї години лікарі Рівненської обласної клінічної лікарні повідомили в поліцію, що до них у реанімаційне відділення в тяжкому стані госпіталізовано 15-літнього жителя села Борбин

Олена ВОЛІНЕНЦЬ

Попередньо поліцейські встановили, як повідомляє відділ комунікації відомства, що це 15 квітня між ним та його на три роки молодшим братом на подвір'ї виник конфлікт, у ході якого молодший нібито кинув каменем у сторону старшого і влучив у

спину. З часом хлопцеві стало все гірше, він скаржився на біль у спині, тож разом із матір'ю звертався до сімейного лікаря, а потім у Млинівську центральну районну лікарню. У подальшому в тяжкому стані його доставили в медичний заклад обласного центру. Втім, попри вживі реанімаційні заходи,

загинув. Відомості за фактом умисного тяжкого тілесного ушкодження, що спричинило смерть підлітка, були внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за попередньою правовою квалифікацією частини 2 статті 121 Кримінального кодексу України.

Уchora до поліції надійшло

«Виник конфлікт, у ході якого молодший брат нібито кинув каменем у сторону старшого і влучив у спину.

лікарське свідоцтво, відповідно до якого смерть 15-літнього хлопця настала внаслідок двобічної тотальної гнійної плевропневмонії. Встановлено, що причинно-наслідко-

вий зв'язок між конфліктом із братом і смертю підлітка відсутній. Тому кримінальне провадження слідчі переквалифікували на частину 1 статті 115 Кримінального кодексу (умисне вбивство із відміткою «природна смерть»).

Крім того, розпочато досудове розслідування за частиною 2 статті 140 Кримінального кодексу України (неналежне виконання професійних обов'язків медичним працівником, що спричинило тяжкі наслідки для неповнолітнього). Слідчі дії тривають. ■

Доброго дня вам, люди!

Фото photoukraine.com.

Фото Світлани БОГДАН.

Весна
правує
серцем,
як веслом...

Весна! весна! —
від поночі до рання.
Весна — в вікно, на дах,
на капелюх,
весна в колючі
воронові гнізда,
весна на кригу
і від берегів —
на течію, на вир,
на чорторії
весна правує серцем,
як веслом,
весна збігає
і збігають роки,
вже й вечори
попереду біжать.
Василь СТУС.

29 КВІТНЯ

Сонце (схід — 5.52, захід — 20.38, тривалість дня — 14.46).

Місяць у Раку. 8 день Місяця.

Іменинники: Галина, Ірина, Леонід.

30 КВІТНЯ

Сонце (схід — 5.51, захід — 20.40, тривалість дня — 14.49).

Місяць у Раку, Леві. 9 день Місяця.

Іменинники: Олег, Олександр.

Богняний кінь Чорнобильської зони

Завдяки цьому фото
волиняні можуть
побачити, як за кілька
хвилин людське житло
перетворюється
на попіл

Кость ГАРБАРЧУК

«Ось така світлина вийшла
під час однієї з багатьох нинішніх пожеж в Овруцькому районі Житомирської області. Страшна і рушійна сила у цього вогняного коня», — йдеться у підписі під фото, яке оприлюднив співробітник Державної прикордонної служби Роман Троць у Facebook.

Як уточнив офіцер, це палає будинок у селі Нижня Рудня Овруцького району. За кілька хвилин людське житло перетворюється на попіл. Цьогорічні лісові пожежі в Чорнобильській зоні на півночі України наробили страшного лиха. За попередньою версією, їхньою причиною міг стати навмисний підпал.

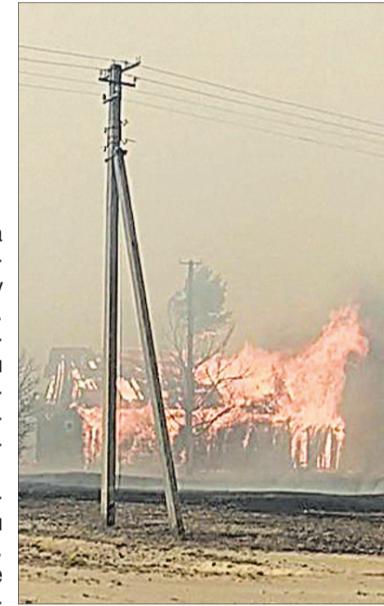

Фото з фейсбук-сторінки Романа ТРОЦА.

Загублена жіноча рукавичка

Вона чорніла посеред вулиці, віддаючись легенькому вітерцю і кривлячись від необережних підошв. Люди собі йшли і йшли, мимохіт кидаючи на неї оком. Якби була показна, дорога, її б шукали. Кривдно знати, що непотрібна...

Оксана КОВАЛЕНКО

...Вона помітила ту рукавичку здаля. Наближалася й не могла відвести від неї очей. Одна й нікудишні. І нескінчений навколоїшній рух тільки підкреслює самотність, безпросвітну навіть у ясний день. Думала: «Буває ж таке — упізнати себе в загубленій рукавичці». Єдина знала точно: топтатися по ній більше ніхто не буде. Забере її додому і будуть їхні самотності удвою... У задумі простягла руку і зненацька зіткнулася з теплом іншої. Навіть не з теплом — із жаром аж до серця. «Ви теж пошкодували її одинокість», — він обіймав її поглядом, одночасно відираючи в рукавички пару.

Погода

**«Блаженні дні і ночі на селі,
Землі Волинської родюче лоно,
і дух полів, і гомін од балкона...»**

Так образно писав про наш край віртуозний майстер сонетів, самобутній поет, перекладач античної літератури Микола Зеров (1890–1937). 26 квітня минуло 130 років від дня народження лідера українських «неокласиків»

За прогнозами чергового синоптика Волинського обласного гідрометцентру Лесі Пасічник, **29 квітня — мінлива хмарність, вночі без опадів, удені короткачесні дощі, місцями гроза.** Вітер південний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря по області вночі 3–5 градусів тепла, вдень — 20–25 вище нуля. За багаторічними спостереженнями, найтепліше 29 квітня було 2012 року — плюс 30, найхолодніше — 1988–го — мінус 3 градуси.

30-го — хмарно, з проясненнями, короткачесні дощі, місцями гроза. Вітер північно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря по області вночі від 5 до 10 градусів вище нуля, вдень — плюс 15–20.

У Рівному 29 квітня сонячно. Температура повітря від 11 до 22 градусів вище нуля. **30-го** погода буде похмурою, у другій половині дня йтиме дощ. Температура повітря 11–16 градусів тепла.

**Ведуча рубрики
Оксана КОВАЛЕНКО.**

Тел. 72–39–32

20 років після карантину

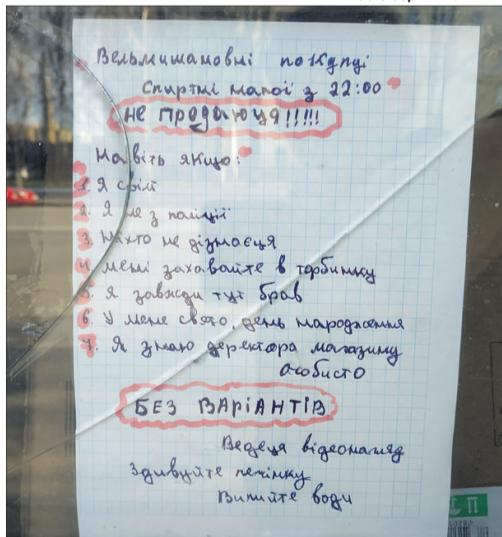
Школья розв'язує задачу.

— Тату, а навіщо Сергійко купив 50 руніонів туалетного паперу?

— Ти не зрозумієш.

«Здивуйте печінку — випийте води!»

Фото Сергія НАУМУКА.

Горіочки тут не продадуть — «без варіантів»!

**Повідомлення про заборону
торгувати спиртним у нічний час може
розвеселити**

Сергій НАУМУК

Небанальне оголошення про заборону відпускали алкоголь після 22-ї години розмістили на вікні однієї луцької крамниці. Автор передав вичерпний перелік причин, чому оковиту просять пізно ввечері. Треба сказати, що має гарну пам'ять: мабуть, не раз вислуховував прохання нічних випивох.

Навіть попри помилки (не виключаю, що автор допустив їх свідомо, аби наблизитися до мови типового покупця) оголошення свідчить про винахідливість охочих до пляшки.

Модничайте, але в міру!

Я помітила цю дівчинку через вікно
маршрутки. Стояла на зупинці.
На вигляд мала десь вісімнадцять:
юності не змогла приховати і яскрава
косметика на обличчі. Водій
пригальмував, і дівча заскочило
в салон...

Людмила ВЛАСЮК

Сьогодні, коли ми позбавлені розкоші їздити в громадському транспорті, спостерігати за людьми і читати щось з їхніх облич, мені пригадалася ця пасажирка. Все було, як завжди: ранок, маршрутка повна, моя рукавичка. Звично стояла і мимоволі слухаєш чиось розмову. І тут нова пасажирка. Я звернула увагу на її руки, коли дівчина почала діставати гроші з кишени джинсів,

Манікюр модниці був чорного кольору, а нігті такої довжини, що у мене відразу виникло чимало запитань, як з ними можна справлятися у повсякденні. І десь це викликало усмішку, а десь — співчуття. Так, сьогоднішня мода унікальна. Вона дає людині свободу самовираження. «Та чи варто вже настільки не відставати від неї? Можна ж нігті і на сантиметр менші зробити!», — подумала я, спостерігаючи, як двоє дівчат перешіпуються, поглядами вказуючи на незнайомку.

Пасажирка передала водієві десять гривень, а він поклав решту копійками. (Ви ж знаєте, якого розміру в нас двогривневі монети?!) Як вона не намагалася їх узяти, це ніяк не вдавалося: пальці були незgrabними, бо заважали нігті. На поміч прийшов дідусь, який стояв поруч (чомусь так і ніхто не поступився йому місцем): «Дитино, давай-но я тобі допоможу». Чоловік взяв монети і поклав дівчині на долоню... ■

ЗОЛОТИ СЛОВА

«Слово — найтонший дотик до серця; воно може стати і ніжною запашною квіткою, і живою водою, що повертає віру в добро, і гострим ножем, і розпеченим залізом, і брудом...»

**Василь СУХОМЛИНСЬКИЙ,
педагог, письменник.**

Погляд

Мирослава КОЗЮПА,
редактор відділу інформації
«Газети Волинь»

Цвіте черешня в дідовім саду

Квітневий сніг? Здивована виглядаю у вікно і бачу заметіль: вітер закручує ніжні білі пелюстки і піднімає вгору. Дитячими спогадами тривожно гринає у шибку протяг

— О цю чорнявку, — показує на дерево з широчезним стовбуrom і величезними темно-бордовими ягодами дідуся, — посадив ще мій дід, та уже понад сотню років. Понині здається, що більш розлогої крони в житті не бачила: з дитинства та черешня стоїть перед очима. З її величчю хіба що зрівняється легендарний 1350-літній Юзефинський дуб на Рівненщині. Для мене вона назавжди залишиться легендою.

Порепана від часу кора виділяла смачну червону смолу. Обійшовши навколо стовбура, на свій одіш ще метровий ріст понавідираю повні жмені «делікатесу», що здалеку янтарем виблискував на сонці. А потім жуло тягучий скам'янілий сік, який склеює рот і тішує: зуби будуть міцнimi! Тулила черешневі сльози-крапельки до себе, аби жодна не випала, але ні разу не чула докорів від бабусі, що забруднила плаття. Дід про мої дитячі забави сумно казав: «То від старості черешня плаче!». Та застерігав, щоб не переїдала, бо ця смола не засвоюється добре організмом. А потім змучену хворобами чорнявку зрізали: плоди здрібліли і згіркли, гілки не такі міцні — вже не нарвати ягід, а широка кrona затінєє город... У дерев, як і в деяких людях, буває нерадісна старість.

Та прадідівська черешня за своє столітнє життя з води, роси, сонця, небесної блакиті увібрала в себе мудрість землі та Всесвіту. Ще довгі роки, потріскуючи в грубці, дарувала затишок оселі, ділилася теплом і секретами смачного запашного хліба з печі. І навіть передбачала майбутнє. Якось на Святвечір, коли треба було запалити в грубці, набрала в оберемок дров. Дід відразу візнав черешню і запропонував мені, «дівці на виданні», із заплющеними очима вибрати поліно. Вони «передбачило» доброго чоловіка. Іншого наша чорнявка не могла мені наворожити...

У Провідну неділю купили в магазині хліб — велику білу буханку. Діти відразу відчули незвичайний запах. То аромат печі і дров з плодових дерев. На споді дрібні залишки попелу — таким і має бути хліб на черені. То голос роду і дитинства озвався до мене в цей особливий день. Цьогоріч свою шану дідусям і бабусям шлемо в небеса тихо молитвою, позираючи у вікно.

Крізь шибку бачу: у сусідніх дворах цвітуть черешні. Десять далеко за сотню кілометрів і в дідовому саду цвітуть чорнявки і білявки. Вже за місяць-два порадують вони плодами, як хіба що сусідські діти збиратимуть їх на вареники чи кисіль. А може, шпаки годуватимуть своїх пташенят ягодами з дідових черешень. Бо ніхто не скаже їм: гай-гай! Я знаю: десь-не-десь під самотньою мурваною хатою вже пробивається з-під землі і минулорічного опалого горіхового листя голубі квіти барвінку. Вони вічні, як пам'ять. ■

Пряма мова

Ірина ГЕРАЩЕНКО,
народний депутат від фракції
«Європейська солідарність»,
про фільм «Рік Президента
Зеленського», який минулого
тижня показало кілька
телеканалів:

Коротка анотація фільму Зе про Зе: всі — каки, я — буба, не знат — не знат — не знат — не думав. Якщо якийсь слуга не справиться — розстрілять, голову з плеч. Усі — злі акули, каки, фу. Я — цяця-буба, я втомився. Хочу на ручки.

■ Політика

Піонтковський вважає, що Президент України своїми словами «треба просто перестати стріляти» нав'язує українцям комплекс провини.

Андрій ПІОНТКОВСЬКИЙ: «Зеленський — це єдина реальна перемога Москви, якій потрібна вся Україна»

Процес капітуляції Києва перед Кремлем відбувається буквально на наших очах у режимі реального часу. Про це у своїй статті «Штабні ігри» пише відомий російський політолог і публіцист Андрій Піонтковський (на фото)

Дарія КЛИЧ

«**З**еленський — це єдина реальна перемога, отримана Москвою в ході розв'язаної нею у 2014 році чергової світової війни. Крим, Новоросія, Лугандонія — це все були поразки. Їм завжди була потрібна вся Україна», — наголошує Піонтковський.

«У столітній історії ЧК-НКВД-ГПУ-КГБ-ФСБ — «Зермак» (від прізвища Зеленського та Єрмака — голови Офісу Президента. — Ред.) — одна з найблискучіших операцій цієї безсмертної організації. Перемога, досягнута на кінчику брехливого язика, майже без застосування грубої сили», — зазначає російський політолог.

Він вважає, що Путіну тепер не потрібен навіть президент США Дональд Трамп для скасування санкцій. Бо все зробить Володимир Зеленський. «Для цього у них є набагато більш ефективний інструмент — Президент України. Вся геніальність кремлівської спецоперації «Зермак» полягає в тому, що всі стадії капітуляції Києва проводяться і будуть проводитися не похмурим гауляйттером України Медведчуком, а всенародно обраним чарівним президентом-витівником і його продюсером.

витівником і його продюсером. Про які санкції може йти мова?! Не може ж Захід бути більш проукраїнським, аніж саме українське керівництво», — пише Піонтковський.

Політолог детально перераховує кроки реалізації кремлівської спецоперації для капітуляції України зсередини. Це, зокрема, контроль над телебаченням і нейролінгвістичне навіювання українському суспільству крем-

ОРДЛО. «Без п'яти хвилин сенатор, якийсь терорист Родіон відверто диктує Україні свої вимоги: «Якщо ви не погодитеся на Консультативну раду, то ніколи не дочекаєтесь від нас припинення вогню», — наголошує Піонтковський.

«Розведення сторін», яке плавно переростає під керівництвом нового міністра оборони у відступ Збройних сил України з лінії зіткнення, що відкриває

Вся геніальність кремлівської спецоперації «Зермак» полягає в тому, що всі стадії капітуляції Києва проводяться і будуть проводитися не похмурим гауляйттером України Медведчуком, а всенародно обраним чарівним президентом-витівником і його продюсером.

лівських меседжів про Майдан як державний переворот; про постмайданівську владу як «криаву партію війни»; про перемогу на виборах «світлої партії миру». Нав'язування українцям комплексу провини: треба просто перестати стріляти.

Далі — легалізація в українському правовому і політичному полі російського військово-терористичного плацдарму

раковій пухлині ОРДЛО, а з нею і братським вірусологам шлях углиб країни», — перераховує далі автор. На його думку, капітуляція України супроводжується захопленням прокурорської та судової систем, а відтак тотальною зачисткою (арештами) патріотичних лідерів та активістів.

На жаль, більшість із перерахованого справді уже відбувається на наших очах... ■

■ Пряма мова

Валерій ПЕКАР, бізнесмен, перерахував останні факти, які свідчать, що до влади в Україні прийшли антимайданівські, проросійські сили:

1. Брат глави Офісу Президента, спіманий на переговорах про кадрові призначення та усунення конкурентів у комерційній діяльності підприємств, вийшов сухим із води, а народний депутат Гео Лерос, який представив відеозаписи, тепер став обвинувачуваним.
2. Президент не представив пояснень джерел своїх витрат на відпочинок (в Омані. — Ред.). Очевидно, це не його гроші, а якоїсь невстановленої особи, що має вплив на Президента.
3. Державний бюджет був прийнятий зі скороченням критично важливих витрат, але витрати на Офіс Президента та на правоохоронців лише зросли.
4. Третина голів районних державних адміністрацій не призначена дотепер.
5. Суд прийняв рішення на користь суб'єктів виведення коштів із ПриватБанку.
6. Проти Тетяни Чорновол порушена кримінальна справа за Майдан, а проти Володимира В'ячеславовича — за проведення форуму пам'яті жертв Голодомору.
7. «Підозрювані» у справі Шеремета все ще не на свободі, попри те, що справа повністю розвалилася в суді.
8. Офіс реформ Міністерства оборони, метою якого було впровадження стандартів НАТО, ліквідований.

■ Уроки пандемії

ЧИ ВДАСТЬСЯ НАМ ШВИДКО ВИЙТИ З КАРАНТИНУ?

З нетерпінням чекаємо 11 травня, дати, після якої, згідно з прогнозом уряду, поетапно відмінятимуть обмежувальні заходи.
Хочеться, щоб діти могли гуляти, працювали заклади торгівлі й побутового обслуговування, курсував транспорт, вдалося реанімувати економіку...
Однак послаблення карантину залежатиме від динаміки розповсюдження коронавірусу в Україні

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

ДО ДВОХ ПРИКОРДОННИХ РАЙОНІВ COVID-19 ЦЕ НЕ ДІЙШОВ?

— Потрібно ще трохи, думаю, залишилося вже не довго, — такими словами вчора завершила традиційний брифінг заступниця голови Волинської ОДА Тетяна Щербак, яка вважає, що за 2–3 тижні ситуація нормалізується.

Якщо буде різке зниження кількості хворих, ми зможемо з першого етапу скасування обмежень відразу перейти на третій чи на четвертий, — пообіцяв цими днями і головний державний санітарний лікар України Віктор Ляшко.

Але реальних підстав для обнадійливих прогнозів поки що небагато. Станом на вчорашній ранок у країні зареєстровано 9009 лабораторно підтверджених випадків COVID-19. З них 220 летальних, 864 особи одужало. За добу додалося 392 інфікованих.

Чималі темпи поширення коронавірусної інфекції на Рівненщині. За словами голови ОДА Віталія Кovalя, вчора вранці там мали 538 випадків захворювання, з них 14 летальних, лише за минулу добу померла 81-річна жінка з Рівного та 71-річний чоловік із селища Красилів. Одужало 47 людей, серед них і голова Сарненської РДА Олександр Кохан, який уже приступив до роботи.

На Волині, як повідомила головний державний санітарний лікар області Наталія Янко, на 27 квітня виявлено 254 випадки COVID-19. Одужало 49 осіб. Шість випадків хвороби завершилось летально. За добу зареєстровано 13 нових пацієнтів із COVID-19. Загалом за весь період спостереження коронавірусна хвороба виявлена: Луцьк — 76 випадків, в т. ч. 2 летальні; Нововолинськ — 41, в т. ч. 2 летальні; Старовижівський район — 41 випадок, в т. ч. 1 летальний; Ковельський — 21; Ківерцівський — 20, Городівський — 14; Луцький — 13 випадків, в т. ч. 1 летальний; Володимир-Волинський — 9 інфікованих; Іваничівський — 5; Рожищенський — 4; Камінь-Каширський — 3; по 2 випадки зафіксовано у Маневичському та Шацькому районах; по 1 — у Ратнівському, Локачинському і Турійському.

Зрозуміло, офіційна статистика не відображає реальній картини поширення коронавіруса

Пом'якшення обмежень не означатиме, що небезпека вже минула.

русою інфекції. Не всі хворі з легкою формою недуги звертаються по допомогу, не всім проводять обстеження. Жодного випадку захворювання, наприклад, не зареєстровано у прикордонних Любомльському та Любешівському районах, куди повернулося чимало людей із заробітків.

Найбільше інфікованих (85 осіб) серед волинян віком 30–49 років. Виявлено COVID-19 у 25 дітей, у 28 молодих людей до 30 літ. У віковій категорії 50–65 зафіксовано 76 випадків зараження, серед старших — 40.

ВІДДІЛЕННЯМ — У «КОРОНАВІРУСНИЙ КОРПУС»

Лакмусовим папірцем готовності нашої охорони здоров'я до викликів пандемії є рівень захворюваності медиків на COVID-19. В Україні вже встигли заразитися 1749 працівників лікувальних закладів, на Волині хворобу виявлено у 76 медиків (30% від усіх зареєстрованих випадків).

«Зрозуміло, офіційна статистика не відображає реальній картини поширення коронавірусної інфекції. Не всі хворі з легкою формою недуги звертаються по допомогу, не всім проводять обстеження.»

Цими днями стало відомо про надзвичайну ситуацію у відділенні гематології Волинської обласної клінічної лікарні, яке у зв'язку з пандемією перевели з корпусу у Боголюбах у головне приміщення на Грушевського, розмістили на базі відділення судинної хірургії. У Боголюбах, як відомо, розгорнули тимчасовий інфекційний госпіталь. На жаль, «переселенцям» довелося повернутися за старою адресою. 35 хворих із відділення гематології та судинної хірургії були змушені госпіталізувати в облаштований «коронавірусний заклад». Інфікувалися 10 медсестер, 12 санітарок, 2 лікарі. Як повідомили під час брифінгу у Волинській ОДА, у 15 пацієнтів підтверджено COVID-19, троє — у реанімації, двоє перебувають на апаратах штучної вентиляції легень. Одна із хворих від-

ділення гематології померла. Жінка протягом останніх трьох тижнів перебувала в лікарні з діагнозом гострий лейкоз. Очільник Волинської обласної клінічної лікарні Олександр Дудар попередньо розповідав, що 23 квітня у пацієнтки було взято аналіз на коронавірус. Метод ПЛР-діагностики підтвердив COVID-19.

Медики, в яких недуга проходить безсимптомно, перебувають вдома на самоізоляції. Приміщення, де стався спалах, тричі продезінфікували. Вирішується питання про нову локацію для відділення гематології, — сказав Олександр Дудар.

Відомі також випадки інфікування медпрацівників в інших лікувальних закладах у Луцьку, Нововолинську, Старій Вижві, інших районах. Що ж до рівня захворюваності населення, то він, очевидно, зростатиме, адже Міністерство охорони здоров'я планує збільшити щоденну кількість ПЛР-тестувань до 8–10 тисяч (нині 5–6

тисяч на добу). Про це під час онлайн-брифінгу повідомив міністр охорони здоров'я Максим Степанов. Пообіцяв, що закуповуватимуться також українські тест-системи, які повністю відповідають світовим стандартам. Також МОЗ цього тижня проведе консультації з вченими Національної академії медичних наук, експертами ВООЗ щодо використання IFA-тестів, які виявляють антитіла в крові людини, яка перехворіла на COVID-19.

Не тішать прогнозами щодо швидкого подолання коронавірусної інфекції спеціалісти. «Після пом'якшення карантинних заходів в Україні буде зростання захворюваності на COVID-19, тому зараз не можна вважати, що ми фіксуємо спад», — вважає лікар-інфекціоніст Ольга Голубовська. ■

Новини КРАЮ

ГЕНЕРАЛЬНИМ ДИРЕКТОРОМ КОВЕЛЬСЬКОГО МТМО СТАВ ВАЛЕНТИН ВІТЕР

Минулой п'ятниці міський голова Ковеля Олег Кіндер представив трудовому колективу нового керівника

Оксана КРАВЧЕНКО

Після того, як молодого й амбітного очільника Ковельського МТМО Олега Самчука, з ініціативи якого у районній лікарні почали проводити трансплантацію органів, інші надскладні операції, запросили на роботу до Львова, постало питання, хто ж займе його крісло. Медичне об'єднання висунуло свою кандидатуру — Світлану Гаврилюк, головного лікаря пологового будинку.

Однак рішення конкурсної комісії було не на її користь. Олег Кіндер підписав розпорядження про призначення генеральним директором Ковельського міськрайонного територіального медичного об'єднання Валентина Вітра терміном на п'ять років. Відомо, що він народився 4 вересня 1973 року у Луцьку. Закінчив Тернопільську державну медичну академію імені Горбачевського. У Тернопільській академії народного господарства здобув кваліфікацію магістра з адміністративного менеджменту. Кар'єру в медицині починав фельдшером у Волинському протитуберкульозному диспансері, працював у різних медичних закладах області. З грудня 2010 року — заступник голови Волинської обласної ради. У 2014-му був обраний її головою. З 2018-го — заступник начальника управління охорони здоров'я Волинської облдержадміністрації. ■

КОПАВ ФУНДАМЕНТ — НАТРАПИВ НА СНАРЯДИ

Група піротехнічних робіт аварійно-рятувального загону управління ДСНС у Волинській області знищила велику кількість бойових припасів часів Другої світової війни, виявлених у Городкові

Ірина ВАРВАРУК

Після небезпечну знахідку до служби «101» повідомив місцевий мешканець, який випадково натрапив на підозрілий металевий предмет під час копання фундаменту для будинку на вулиці Ярослава Мудрого. Завдяки ретельній пошуковій роботі, що тривала два дні з обов'язковим дотриманням вимог безпеки праці, піротехніки управління ДСНС області знайшли в землі 108 артилерійських снарядів калібрі 76 мм та 67 — калібрі 107 мм.

Всі вибухонебезпечні знахідки знешкоджені на спеціальному полігоні.

До робіт було залучено 5 чоловік особового складу та 2 спеціальні автомобілі. ■

ПРОПОНУВАВ КЛІЄНТАМ ПОВІЙ, ЩЕ Й НАРКОТИКИ

Співробітники відділу боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми, Головного управління Національної поліції у Волинській області припинили незаконну діяльність 53-літнього луччанина

Анна ПАВЛОВСЬКА

Чоловік протягом тривалого часу займався сутенерством, а також збутом психотропів в обласному центрі Волині. У нього поліцейські вилучили гроші, отримані від незаконної діяльності, пов'язаної з організацією надання платних сексуальних послуг. Okрім того, правоохранці задокументували факт збуту амфетаміну. Слідчі оголосили зловмиснику про підозру за вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 303 та ч. 1 ст. 307 Кримінального кодексу України. Вирішується питання про обрання йому запобіжного заходу. Підозрюованому загрожує до 8 років позбавлення волі. Триває досудове слідство. ■

Більше новин — на сайті VOLYN.COM.UA

■ Спробуйте і ви

ОСТАННЯ ПОРДА
В ЖИТТІ: ПОСАДІТЬ
НА ОБІЙСТІ ЯЛІВЕЦЬ

Зателефонувала наша давня читачка Тамара Софронівна Штенько з Нововолинська. Інвалід війни, ветеран праці, жінка дуже переймається бідами інших. Це вона свого часу передавала волонтерам гроши зі своєї мізерної пенсії, а також освячені іконки на передову. Це вона щоразу, прочитавши в нашій газеті звернення до небайдужих читачів про допомогу на лікування тій чи іншій людині, завжди через листоношу надсилала гроши

Алла ЛІСОВА

Тепер Тамара Софронівна схвильована поширенням коронавірусу. У свої майже 90 (!) років не пропустить жодного матеріалу, який стосується боротьби зі смертельною хворобою, що шириться планетою. І пропонує свою пораду.

Ще з юних літ пам'ятає розповіді бабусі, як колись рятувалися від страшних епідемій, використовуючи ялівець. Зокрема, на вогні підсмажували його плоди, темнувати шишкоподібні ягідки, які виділяли специфічний запах. А він убивав усі небезпечні віруси, очищав повітря.

Ялівець — вічнозелений хвойний кущ, справді унікальний своїми надзвичайними бактерицидними властивостями. Протягом доби виділяє ефірні масла, які насичують повітря величезною кількістю фітонцидів. Цим перевершує не тільки листяні породи дерев

«Застосування препаратів ялівцю в народній медицині налічує не одне тисячоліття. Він не тільки вбиває шкідливі бактерії, але й уповільнює процеси старіння організму.»

(у середньому в 15 разів), але і всі хвойні (у 2 разів і більше). Цю його здатність здавна використовували індіанські племена для лікування бронхолегеневих захворювань і всіх форм туберкульозу. В Європі гілками ялівцю обкурювали приміщення, рятуючись від смертоносних епідемій.

Застосування препаратів ялівцю в народній медицині налічує не одне тисячоліття. Він не тільки вбиває шкідливі бактерії, але й уповільнює процеси старіння організму, нормалізує роботу травної, серцево-судинної, нервової систем, благотворно діє на психіку людини. Використовують для лікування стиглі (сухі або свіжі) ягоди, з яких готують відвари, настоїки, есенції. Крім ягід, лікувальну дію мають хвоя, коріння і молоді стебла рослини.

Також ялівець здавна застосовують у кулінарії. Його ягоди є популярною спецією в багатьох європейських кухнях, в тому числі в альпійських країнах. Ягоди ялівцю разом із хміном сприяють активному процесу бродіння при квашенні капусти, є відмінним консервантом, запобігають псуванню продуктів.

Колись з ялівецькою корою в деяких країнах робили посуд для зберігання м'ясних і молочних продуктів. У Скандинавії тепер виготовляють невеликі контейнери для зберігання масла та сиру, роблять дерев'яно-хвойні шишки — для ароматичних ванн, деревину, хвою та ягоди — для копчення рибних і м'ясних продуктів. То, може, варто подумати про ялівець?

P.S. Коли вчора номер був уже підписанний до друку, з Нововолинська надійшла сумна звістка: серце Тамари Софронівни зупинилося. Нам так боляче. Але навіть у цих словах ви можете дізнатися про велич душі Тамари Штенько, Царство її Небесне! Нам справді болить. ■

Господарські секрети

Додаток «Газети Волинь» № 4 (67)

■ Сам собі агроном

Чотири сотки виноградної любові

Це хобі стало невід'ємною частиною її життя, тому Галину Борис знають не тільки як директора територіального центру соціального обслуговування Володимира-Волинського. Вона давно вирощує різноманітні сорти винограду на своїй невеличкій присадибній ділянці й охоче ділиться досвідом

Світлана КОШИРЕЦЬ

З неймовірним теплом розповідає про кожен сорт. Читачам «Газети Волинь» пропонує власні поради з догляду за цією культурою, називає препарати, які випробувала сама і впевнена у їхній дієвості.

— Немає сумнівів, що ця рослина посідає особливе місце у вашому житті. Чому саме виноград? Чи давно маєте таке хобі?

— Довгий час мріяла про цю ягоду, тільки не могла повірити, що вона може рости у нас, на Волині. Але років десять тому придбала через інтернет-магазин один кущик, який добре прийнявся, дав хороший прістрій у перший рік і «благополучно» вимерз узимку. Проте вся лоза і бруньки, які перебували під снігом, вижили. От з того все почалося. Стало моїм хобі. Виноград можна полюбити, а розлюбити не вдається.

— У кого ви вчилися чи проводжуєте вчитись?

— Не було в кого, бо я просто не знала, хто із земляків вирощує винну лозу, а близькі знайомі цією справою не займались. Тому читала все з інтернету, часто помилялася, знаходила людей, які також цим захоплювались. У них купувала чубуки різних сортів і гібридів, розпитувала, ділилася своїм досвідом.

— Скільки сортів вирощуєте?

— Важко сказати, бо їх пройшло багатенько через мої руки — одні прижилися, інші не підішли за смаком чи стійкістю. Ділянка, де вирощую, невелика — десь 4 сотки, на яких до 50 сортів столового, технічного та універсального винограду. Кожного року купую чубуки нових сортів, бо ж їх є стільки, досі своїм досвідом.

— Чи можна у вас придбати саджанці?

— Із недавніх пір виноград став для мене не тільки хобі, а й невеликим бізнесом. Я проходжу і вімірюю чубуки, зелені вегетуючі саджанці у закритій тарі, одно- та дворічні із відкритою кореневою системою, а також стиглу ягоду. Особливо подобається продавати її просто з виноградника, а найбільш цікаво, коли приходять покупці з малими дітками. Вони скubaють гроно, вибирають, смакують. А потім повертаються — і вже точно знають, чого хочуть. Одні віддають

Максим Борис найбільше допомагає своїй бабусі з виноградарських справах.

«Вже два сезони робила своє вино із чистого соку. Вивчаю технології виноробства, вони досить складні і багато ще треба пройти, аби дізнатися всіх тонкощі.»

перевагу синім ягодам, інші — білим чи рожевим, без кісточки, або із мускатом.

— А вино робите? Які із сортів найбільше для цього підходять?

— Виноград на вино розмежує, деякі кущі вже кілька літ підносять, деякі тільки цього року дадуть перші грона. Сама полублю істі винні дрібно-ягідні сорти. Вже два сезони робила своє вино із чистого соку. Вивчаю технології виноробства, вони досить складні і багато ще треба пройти, аби дізнатися всіх тонкощі.

— Чи можна у вас придбати саджанці?

— Із недавніх пір виноград став для мене не тільки хобі, а й невеликим бізнесом. Я проходжу і вімірюю чубуки, зелені вегетуючі саджанці у закритій тарі, одно- та дворічні із відкритою кореневою системою, а також стиглу ягоду. Особливо подобається продавати її просто з виноградника, а найбільш цікаво, коли приходять покупці з малими дітками. Вони скubaють гроно, вибирають, смакують. А потім повертаються — і вже точно знають, чого хочуть. Одні віддають

не так уже й багато хвороб. Добре, що поки відсутня філоксерра, не так дістають шкідники. Проте є грибкові хвороби обидум і мільдью, які при поганому додгляді, а особливо при загущенні і малому провітрюванні пагонів і листів, можуть звести нанівець усі очікування врожаю. Для боротьби з ними існує безліч фунгіцидів, а я можу запропонувати випробування свого часу на власному винограднику.

Обробки доцільно проводити баковими сумішами, змішуючи почергово сумісні препарати в невеликій кількості води. Щоб визначити, скільки необхідно розчину для обробки кущів, якщо використовують тільки сертифіковані препарати, дотримуватися необхідних регламентів обробок та термінів очікування розладу хімічних елементів, то можна споживати смачну і безпечну ягоду всім, хто її любить і вирощує. ■

— У нашій зоні у нього

■ Наші господарі

Фото Оксани МЕЛЬНИК

Сашко, Максимко, Андрійко та Ірина допомагають мамі у теплиці.

«Помідори й так впираються у стелю»

Оксана та Володимир Мельники із села Звінчя Городівського району на Проводи цьогоріч уже мали другий урожай редиски

Сергій НАУМУК

Про це подружжя ми вже неодноразово розповідали. Свою часу вони стали переможцями акції від «Газети Волинь» і отримали теплицю від компанії «Западенські теплиці». Ми не прогадали, бо подарунок попутав у роботашу родину. І цього року вона приносить користь, з чого ми вельми тішимося.

— Першу редиску дуже рано сіяли, тому встигли з'їсти, — розповіла Оксана. — Уже й другу посіяла, вона зійшла. За тиждень дозріє. Купувала польські сорти, вони дуже скоро досягають. Хоч весна цього року холода, редиска довго сходить.

Помідори та перець господарі вирощують в хаті, а от капусту висіяли в теплиці: пізня вже зійшла, ось-ось має появитися цвітіння. Господина віддала клаптик і для другого хліба (адже дітям хочеться молодої картопельки чишивидзе).

— Барабола вже кущиться і має достичи наприкінці травня. На запитання, як її вдається помістити стільки культур у теплиці, Оксана смеється, що «сіє компактно». — Хай-но ще з тиждень, поки проморозки закінчаться, і буде висаджувати томати і перці. Капусту заберу, а на її місце — ці культури. Вони там швидше дозріватимуть і довше будуть, аніж на полі. Ми власні помідори її додамо до Нового року, — хвальиться пан Оксана.

Запитую про хвороби та підживлення рослин. Господина розповідає, що на перший рік була фітофора. Наступного сезону зірка чорні листочки, які обривають, а рослини кропила. Додавав клопоту кріт, якого вдалося вивести. Тепер нова напаст — слімаки (як боротися з цими шкідниками, радить наш діяч). ■

Перший раз обприскую при поява третього-п'ятого листочка, наступний — перед цвітінням і обов'язково після його закінчення, а далі — залежно від погодних умов і розвитку кущів. Якщо використовують тільки сертифіковані препарати, дотримуватися необхідних регламентів обробок та термінів очікування розладу хімічних елементів, то можна споживати смачну і безпечну ягоду всім, хто її любить і вирощує. ■

Щодо підживлення, то «помідори їх впираються в стелю, а потім згиняються назад», то навіщо їх робити. А от поливу рослини вимагають щоденного. Інакше годі сподіватися на хороший врожай. ■

■ Собі, і людям

Фундук ніби непогано перезимував.

Екзотика горіхового майстра

Микола Гаврилюк із села Піски Городівського району вирощує маловідомі рослини

Сергій НАУМУК

Ще наше перше знайомство із цим чоловіком показало, що він зацікавлений значно ширшим колом культур, аніж фундук, кілька сортів якого Микола посадив обабіч будинку і про який знає чимало. Садівник уже тоді розповів про своє захоплення екзотичними для нашого краю рослинами. Деякі уже пробував вирощувати.

Цього року Микола Гаврилюк теж не зрадив своїм симпатіям. Отож у теплиці, яку виграв під час акції в «Газеті Волинь», він знову плекає кілька нових культур.

— Дещо посіяв, а дещо чекає відповідної температури, — розповідає телефоном Микола. — Сія у контейнери, які стоять у теплиці, бо там температура вища, ніж надворі. Якщо потепліє, то пересаджу на постійне місце або просто виставлю на вуличу.

Думаю, не помилюсь, коли скажу, що назував ксантоцерас, або Чекалкін горіх, мало хто їй чув. А от пісківський садівник цього року висів його у себе. Каже, що ця рослина має не лише істівний плід. Споживати можна навіть сучвіття, які однаково корисні. Рослина невибаглива та є її дуже посухостійка, що актуально при нинішніх змінах клімату.

На запитання, кому він продаватиме, Микола сказав, що спочатку треба виростити, а вже тоді думати, де прилаштувати. А от лісина ведмежа вже приносить садівникові дохіди. Цей горіх нині дуже затребуваний, тож саджанці йдуть просто «на ура».

Гамамеліс віргінський («чаклунський горіх») та ліріодендрон (польське дерево) — це декоративні рослини. Іхні насіння Микол

■ Трагічні сторінки нашої історії

«ДІДУСЯ ЗАРУБАЛИ, А БАБУНЮ ЗАКОПАЛИ ЖИВОЮ»

Останній очевидець погрому села Ставки Турійського району Віра Рябко розповіла «Волині» про обставини трагедії 12 лютого 1944 року

Сергій НАУМУК

— Зраз Польща є для нас другом. Але ми повинні пам'ятати те, що між нами відбулося. Не для того, щоб робити прикорсті одне одному, а для того, щоб з одного і другого боку віддати належне полеглим, — у Віри Давидівни дрібно тримतи руки. — Я добре пам'ятаю цю страшну подію, бо це був 1944-й, мені було 7 років.

Хата Власюків (таке дівоче прізвище Віри Рябко) стояла на околиці. Тож коли поляки, які наступали з пляцувки від села Білин нині Володимир-Волинського району, почали оточувати Ставки, дехто встиг вискочити зі смертоносного кільця. Заважав нападникам і глибокий сніг.

— Були люди, які їхали кіньми і кричали: «Поляки! Поляки!» І всі тікали, — продовжує Віра Давидівна. — Цей крик почула моя мама, обмотала мене ковдрою, бо вже не було коли вдягати. Старша сестра Оля йшла сама, а мене мама неслася перед собою. Сестра питала: «Чому не візьмеш Віру на барани (тобто на плечі)?» А мама їй: «Тоді вона буде доброю мішенню і поляки її заб'ють. А так вони застрелять мене, а Віра залишиться. Тільки ти її не лишай, а неси далі». У цей час із села виїхали останні сани. Вони були переповнені. Проститися туди не було змоги. Мама просто кинула мене на сани і крикнула: «Врятуйте дитину!» Таким чином я поїхала, а мама залишилася, — на очах жінки блищає слізози. Вона надовго змовкає.

Віра потрапила в село Олеськ нині Любомльського району. Просто на санях її чимось накрили та ще й притрусили сіном. А шматок хліба, який їй тоді тицьнули, і по сьогодні Віра Давидівна згадує як найкращі ласощі. Потім її відшукали мама з сестрою, згодом прийшли дідуся Миколай з братом Юрієм.

Юрій Власюк у своїй книжці «Село... і серце одпочине» пригадує: «Баба Шпачиха хворіла, а тому її залишилася чекати смерті, лежачи на ліжку. Коли до хати увійшов озброєний поляк, подумала, що вже настало її остання хвилина. Але вояк, подумавши якусь мить, сказав: «Пані матка, я тебе не зачеплю, прошу не виходити надвір, я тебе врятую». Вийшовши на вулицю, поляк зачинив двері на накладку, вstromив палицю і написав крейдою по-польськи «Родина». Згодом він повернувся

Віра Рябко й досі пам'ятає жахи, які дитиною їй довелося пережити.

і приніс немовля, яке плакало в лозах метрів за 300 від нашої хати. Під вечір цей жовнір приніс бабуні з дитиною хліба й молока, розповів, що родом з Познані, і пообіцяв потурбуватися про них. І дотримав свого слова: майже три тижні пильнував, щоб до хати не зайшов жоден поляк, і приносив їжю».

дити. Я була слухняна і стояла, а брат побіг і все побачив. Прийшов і каже: «Віро, дідусь зарубаний» і показав від вуха до вуха. А бабуся не мала на собі ран ні від кулі, ні від сокири. Вона була хвора і лежала в ліжку. Так її закутаною вкинули в яму живою і закопали.

Із трупів зрізали одяг, за-

К Сестра питала: «Чому не візьмеш Віру на барани (тобто на плечі)?» А мама їй: «Тоді вона буде доброю мішенню і поляки її заб'ють. А так вони застрелять мене, а Віра залишиться. Тільки ти її не лишай, а неси далі».

Та, видно, не судилося Марії Шпак пережити лихі часи. Невдовзі село зазнало ще одного нападу поляків.

— Коли через якийсь час ми вернулися в Ставки, то не застали моїх дідуся і бабусю. Ніде їх не було. По хатах, по хлівах лежало багато убитих. Мої дідуси Миколай і брат Юрій стали похоронною командою, бо треба ж було комусь ховати тих людей. Але одного разу мама чи хтось інший почали шукати закопаний одяг та інші речі й натрапили на жахливу знахідку. Там були дідусь і бабуся Давид і Марія Шпаки. Поляки забрали заховане, а в готову яму кинули покійників. Коли мама, дядько Нестор Шпак і дідусь Миколай почали відкопувати, нам з братом наказали не підхо-

мотали їх у простирадла, так поклали в труну і повезли на кладовище. Священника не було, тож просто помолилися, а панаходу відправили вже пізніше. Дорогою зустріли німців, які проводжали процесію оркестром, що грав траурний марш.

— Найстрашнішим словом у моєму селі було «аківці» (так називали вояків підпільної Армії Крайової (АК). — Ред.). Німців по суті постійно не було. Хоч вони село палили. А от аківці наганяли страх. Я тоді не знала, що означає це слово. Але коли казали, що йдуть аківці, то треба ховатися, де може, — каже Віра Давидівна і додає: — Наше дитинство розвіяне війною. Ми під тим враженням живемо ще й досі. ■

■ Пульс дня

ПОЖИВИТИСЯ НА ТРИ МІЛЬЙОНИ ГРИВЕНЬ НЕ ВДАЛОСЯ

23 квітня близько 3-ї години у селищі Голоби Ковельського району зловмисники проникли через вікно до приміщення служби доставки та почули 29 мобільних телефонів, 5 наручних годинників, 17 посилок із комп'ютерною технікою та 16 — з ювелірними виробами

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

Сума завданих збитків становить майже три мілльйони гривень. На заваді злодіям стали співробітники управління карного розшуку та бійці КОРДу. Двох правопорушників затримали у складському приміщенні відділення, ще двоє намагалися втекти з місця події на автомобілі, однак їх оперативно підозріли. Злочинці чинили опір співробітникам поліції. У результаті двоє оперативників отримали тілесні ушкодження та звернулися по медичну допомогу.

Як з'ясувалося, «гангстери» — жителі Ковеля, Києва, та Хмельницького та Вінницької області. Усі вони — раніше судимі за вчинення крадіжок, зберігання зброй та злочини, пов'язані з незаконним обігом наркотиків. Транспортний засіб, на якому пересувалися, знаряддя вчинення злочину та викрадені речі вилучили. Усім чотирьом повідомили про підозру у вчинення замаху на крадіжку, двом із них також — у вчинення правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 342 (опір поліцейським) Кримінального кодексу України. Луцький міськрайонний суд обрав усім підозрюваним міру за побіжного заходу у вигляді тримання під вартою з правом внесення застави. ■

ЗАГИНУВ ВІД РУКИ НАПАРНИКА ПО ЧАРЦІ

Від проникаючого ножового поранення із великою крововтратою минулій п'ятниці помер 25-літній житель селища Клевань на Рівненщині

Богдана КАТЕРИНЧУК

Слідчо-оперативна група Рівненського районного відділення поліції, за повідомленням служби комунікації відомства, встановила, що місцевий мешканець у власному будинку розпивав алкогольний напій разом зі своїми двома знайомими-односельчанами. Близько 22-ї години між гостями виник конфлікт, під час якого 53-літній чоловік умисне вдарив ножем у спину напарника по чарці та залишив місце події. Власник помешкання викликав поліцію і «швидку», медики якої лишили констатували смерть потерпілого.

У рамках кримінального провадження, розпочатого

за фактом умисного вбивства за ч. 1 ст. 115 Кримінального кодексу України, зловмисника затримали та помістили до ізолятора тимчасового тримання. Слідчі Рівненського районного відділення повідомили йому про підозру та готують клопотання до суду про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. Підозрюваний — раніше судимий за злочини, пов'язані з незаконним обігом наркотиків, заподіяння тілесних ушкоджень і неодноразово притягувався до відповідальності за порушення правил адміністративного нагляду та дрібного хулиганства.

Тепер за скосне йому загрожує від 7 до 15 років позбавлення волі. ■

РЕКЛАМА

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ В СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скрутість в руsi, набрякливість i хрускіt. Набридло постійно наносити мазі i пити знеболюючі таблетки? Всi спробуй, якi робилися ранiше, безспiшнi?

- ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця який підкаже метод рiшення при таких захворюваннях як:

- Артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикулiт, ревматизm, посттравматичнi болi.

Якщо ви хочете ходити вiльно i жити без болю

ТЕЛЕФОНУЙТЕ на номер:

(097) 190 87 13, (095) 364 27 75,

(044) 338 26 24

Не є лiкарським засобом. Дiетична добавка до йог. Перед вживанням проконсультуйтесь з лiкарем та зiнайомтесь з iнструкцiєю. Висновок ДСЕЕ №05.03.02-03/103075 вiд 23.12.2018 року.

■ Колесо історії

«Я б побажав тобі когось отак любити, як я тебе люблю»: Симоненків голос і досі пам'ятає маневичанка

Фото з особистого архіву Лариси ГРУК.

Закінчення.
Початок на с. 12

Людмила ВЛАСЮК

—На Полтавщині гостювала останній раз у 2004 році, ще чоловік був живий, — говорить Лариса Іванівна. — Їздила із сином. В інституті іноzemних мов у нас англійську викладала Тетяна Андріанівна, і, дивлячись на неї, я собі думала: якщо у мене колись народиться дочка — буде тільки Таня. А сина називала Василем. Та й що я все про себе, краще за телефону Василю Буту, він колишній директор Тарандинцівської школи, живе там і досі.

«ЗАВЖДИ БУВ СПРАВЖНІЙ — ЧИ В ПОЕЗІЇ, ЧИ ПРОСТО В РОЗМОВАХ»

— Виховували Васю мати й дідусь — батько, залишивши дружину з маленьким сином, пішов від сім'ї, — чую у телефонній слухавці голос Василя Григоровича, який є засновником музею Симоненка у тій же школі. Мені важливо було поговорити з людиною, яка і далі щось робить заради його пам'яті. Лікарі діагностували в Симоненка рак нирок. Є версія, що поштовхом до смертельної хвороби стало жорстоке побиття міліціонерами. Він друга зі свого рідного села поїхав проводжати на потяг. На залізничній станції ім. Тараса Шевченка у Смілій поспечався з буфетницею, яка, зачинившись раніше на обід, категорично відмовилася продати Василеві пачку цигарок. «І зараз відчуваю, ніби щось розірвалось усередині...», — скаже він друзям, які прийдуть забирати його з буцегарні, показуючи синяки від побоїв на тілі.

— Якось свої вірші Василь показав учительці української мови та літератури, то вона просила його спалити ці записи, — говорить колишній директор школи. — Ще тоді в них було багато забороненого. А потім він поїхав учитися в Київ, працював у черкаській газеті й забрав із Біївців свою маму. Я багато спілкувався з нею особисто, їздив у Черкаси, звідти

«Так ось я, у першому ряду друга зліва», — показує Лариса Іванівна фото, де їхній шостий клас стоїть на порозі старенької школи.

привіз для музею багато експонатів. Вона жила в однокімнатній квартирі на першому поверсі. На її столі стояв портрет сина у вишитому рушнику. Щотижня ходила до нього на могилу. Колись на цвинтарі в Черкасах вона сказала: «Коли Вася був малим,

нічого не варті проти того, що можеш подарувати мені ти, — бо в твоїх руках моє щастя».

Перечитую Симоненкові листи... З тих кількох скромних рядочків повіяло вітром 1960-х років. І теплом. Він був звичайним хлопчиком із села, далеко не іде-

Якось свої вірші Василь показав учительці української мови та літератури, то вона просила його спалити ці записи.

то належав тільки матері, а тепер — всій Україні». Йі судились довгі роки без Василя... Він був надзвичайно справедливим, тому, мабуть, його поезія і звучить, як сповідь перед Богом. Як сказати... Завжди був справжній — чи в поезії, чи просто в розмовах.

«У ТВОЇХ РУКАХ МОЄ ЩАСТЯ»: ЛИСТИ, ЯКІ ВЧАТЬ ЛЮБОВІ

«Люблю тебе дико. Цілу твої пальчики, щоб вони скоріше взялися за ручку і написали мені хоч двоє слів. Чому ти цілуєш мене крапками? Соромишся? А я ні, і цілу мою одну-єдину, мою дорогу Малюю мільйон разів. З голови до п'ят. Люблю. Рахую хвилини до зустрічі...

...Цілу з першого рядка, бо до останнього не втерплю — дуже скучив.

...Сьогодні друзі вітають мене і дарують різні речі. Але ці подарунки

альним, але із загостреним почуттям справедливості. «Земля вже дводцять восьмий раз несе мене навколо Сонця. Мало встиг я зробити за цей час гарного і доброго. Зате навчився я пити горілку, смердіти тютюном, навчився мовчати і бути обережним, коли слід кричати. І найстрашніше — навчився бути нещирим». Його любов справжня, глибока і повна у своїй широті. Василь Симоненко писав листи до дружини відверті і ніжні, хоч насправді такої взаємності до себе так і не отримав. Чіпляють за живе його слова:

«Забинтую у серці рану, і, якщо від досади не вмру, Горді вірші писати стану, Навіть носа в них задеру. Переллю в них пихату сірість, Самолюбство своє переллю, А тим часом уперту

щиристь
Погуляти кудись пошлю,
Щоб зі мною вона не возилася,
Не шептала мені по ночах,
Що давно моя гордість втогоилась
У бездонних твоїх очах».

...«Найбільше люблю землю, людей, поезію... село Біївці на Полтавщині, де мама подарувала мені життя. Ненавиджу смерть. Найдужче боюся нещиріх друзів...»

Слухаю живий голос Василя Симоненка. За моїм вікном запалюється вечірнім вогнями нова багатоповерхівка. Мобільний телефон висвічує знайомий номер. Телефонує Лариса Іванівна. Ми говоримо з нею про те, що близьке їй і мені. Симоненко вчить нас найважливішого — любові. Справжньої. Яка не випалює зсередини, а зігриває. Навіть тоді, коли не відповідаю взаємністю. Навіть тоді, коли твоя любов сильніша. У сті, а то і мільйон разів...

«Коли б тобі бажав я сліз і муки, і кари найстрашнішої бажав, Я б не викручував твої тендітні руки і в хмурім підземеллі не держав. Ни, я б не став тебе вогнем палити, З тобою б розквітався без жалю: Я б побажав тобі когось отак любити, Як я тебе люблю». ■

■ Новини

ПОСАДОВЦЯ СУДИТИМУТЬ ЗА ХАБАР ПРОКУРОРУ

Прокуратура Волинської області затвердила і скерувала до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні щодо депутата органу місцевого самоврядування, очільника комерційної структури, який надав неправомірну вигоду в сумі 10 тисяч гривень одному з керівників Ковельської місцевої прокуратури

Нatalka MURACHEVICH

Слідство вважає, що таким чином очільник підприємства хотів вирішити питання щодо непріятнення його до кримінальної відповідальності та недокументування в межах провадження фактів розкрадання ним бюджетних коштів. Встановлено, що посадовець отримав із бюджету майже 1 мільйон гривень на проведення ремонту у закладах освіти району. Проте в повному обсязі ці роботи так і не виконав, склавши документи про начебто їх завершення. Одержані пропозицію хабара, прокурор вжив усіх передбачених законодавством заходів, щоб викрити та задокументувати правопорушення: завдяки цьому посадовця взяли у момент вчинення правопорушення.

Наразі його обвинюють у сконні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 369 Кримінального кодексу України. Посадовцю загрожує покарання виглядом позбавлення волі на термін від 4 до 8 років з конфіскацією майна. ■

ВЛАШТУВАВ ПОГРОМ, БО... НЕ ПОДОБАЄТЬСЯ ВЛАДА

Позавчора правоохоронці отримали повідомлення, що у будівлі Нововолинської міської ради хтось потрощив вхідні двері й вікна на першому поверсі

Roxolana VIOSHNEVICH

Поряд, на сходах, лежало знаряддя, яким орудував зловмисник, — бруківка. Як повідомив заступник начальника відділення майор поліції Олександр Ольшевський, затримано 27-літнього нетверезого молодика. Як пояснив, пішов на такий радикальний крок, бо йому не подобається влада.

За повідомленням сектору комунікації поліції Волині, раніше чоловік уже притягувався до кримінальної відповідальності за вчинення хуліганства. За цим фактом слідчі внесли відомості до єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 1 ст. 296 (хуліганство) Кримінального кодексу України. Санкція статті передбачає покарання виглядом штрафу від 8,5 до 17 тисяч гривень, арешту до 6 місяців або обмеження волі до 5 років. ■

— Вітаємо!

Завтра 70-літній ювілей відзначатимимо мудрий керівник, добрій господар, прекрасний фахівець з бджільництва, житель села Тростянець Ківерцівського району

Леонід Васильович ОЛЬХОВИЧ

Шановний ювілярє, щиро вітаємо, нехай джерело вашої доброти ніколи не вичерпється.

Хай доля вам насипле ще сповна Радості, наснаги і здоров'я.
Нехай завжди в душі цвіте весна
І серце зігрівається любов'ю.
Хай квітнуть дні яскравим цвітом
І будуть в них сердечність і тепло,
Щоб у житті було чому радіти
І смутку у душі ніколи не було.
Хай Бог боронить від хвороб і бід,
Ріка здоров'я щоб ніколи не зміліла,
Життя нехай дарує щедро багато
В любові, спокої, урадості, надії.
З повагою
працівники
насіннєвих станцій
2010 року.

■ На власні очі

Українські лікарі розповіли, що найбільше зворушені словами вдячності від місцевих мешканців.

ЛУЦЬКІ МЕДИКИ ПОБАЧИЛИ, ЯК ЛІКУЮТЬ ВІД КОРОНАВІРУСУ В ІТАЛІЇ

Закінчення. Початок на с. 1

Оксана КОВАЛЕНКО

На запитання, як працювалося, Софія Черниш розповідає, що передусім довелося звикати до необхідності всю зміну (а це 6 годин поспіль) носити захисний костюм: «Було гаряче, бо рухаєшся, оглядаєш пацієнтів й при тому стараєшся не торкатися ні окулярів, ні маски, ні респіратора. У двох парах рукавиць, звісно, зовсім не та чутливість. Від цього найбільше страждали медсестри: спробуй знайти вену в рукавицях. А ще ж окуляри й щитки постійно запотівали, бо щільно прилягали до обличчя. Але мусили пристосовуватися, бо розуміли, що це захист від небезпечного захворювання».

Андрій Власюк додає, що

був вражений організацією: «Кожен працівник чітко знає, що має робити, коли поступає новий хворий. У приймальному відділенні пацієнта обстежують, беруть аналізи й швидко вирішують, куди спрямують (у терапевтичне відділення).

мати лише пацієнтів. Ми мали право фіксувати, яке є обладнання, медичні препарати, облаштування лікарняних палат. Колеги ділилися з нами досвідом і планами лікування, показували, які препарати використовують, локальні про-

карантину, як кажуть, на собі: «Розповідали, що мали вели-
кі проблеми, бо в них довго
тривав пік захворюваності.
А як ввели карантин, то через
тиждень після того різко змен-
шилася кількість нових пацієн-
тів. Ще сім днів надходили ра-

ніші інфіковані. Тож в Україні дуже вчасно запровадили карантин! Це позитивний захід для стабілізації ситуації», — підсумовує медик. Андрій Власюк наголосив, що легше українцям буде, якщо берегтимуться: «Треба, щоб кожен переживав за своє здоров'я і прогнозував, де він може «знайти» цей вірус. Також це миття рук й використання масок та рукавичок».

— Обое — і Софія Черниш, і Андрій Власюк — захоплені забезпеченням іноземного медзакладу районного рівня обладнанням, медикаментами й засобами захисту. Ка-

жуть, що лікар там має розкіш перейматися сuto лікуванням, бо знає: що припише — те мусить бути. Усе в них є. Пацієнтів там здебільшого лікують безплатно (і не тільки з коронавірусною інфекцією). Це відбувається завдяки податкам із зарплатні. Зазначили вони також, що у такий напруженний період лікарі й медсестри спілкуються з великою повагою одне до одного, не кажучи вже про пацієнтів.

«Ви більше допомагали чи навчалися?» — запитую у пані Софії. Вона каже, що все було поєднано: «Наша допомога, звичайно, була потрібна, але ми й набиралися досвіду, здобули багато необхідних знань». Лікарка розповіла, що італійці лікують коронавірусну інфекцію плаквенілом (цей препарат, відомий як засіб для лікування малярії, нині в деяких країнах експериментально використовують проти COVID-19. — Ред.). Крім того, дають хворим певні противірусні препарати, часто — антибіотики й обов'язково ліки, що зменшують згортання крові. Софія Черниш каже: «Щоразу призначення залежали від перебігу недуги і супутньої патології хворого». На запитання про плани відповідає, що готова і хоче повернутися до звичних обов'язків, тим більше у ситуації зростання кількості хворих на COVID-19 у Луцьку та області.

Обоє медиків зауважили, що, хоч спалах коронавірусної інфекції в Італії під час їхнього перебування послабився, карантинні обмеження залишилися жорсткими. Виходити на вулицю люди могли лише за крайньої потреби. В останні дні, правда, влада дозволила відкрити дрібні магазинчики.

...І Софія Черниш, і Андрій Власюк найкраще роздивилися в Італії лікарню. Саму країну бачили «з вікон автобуса, готелю, медзакладу». Однак від нових знайомих почули запрошення приїздити милуватися краєвидами, коли налагодиться життя. ■

Увага! «Цікаву газету на вихідні» зі спеціальним додатком для жінок «Велика сторінка для пані» і рецептами суперсмачних страв можна придбати на поштовому відділенні або прямо у вашої листоноші.

**А ще краще — передплатіть!
Ті, хто випише на пів року,
має шанс виграти
хороший приз.**

**Передплатні індекси
«Цікавої газети на вихідні»:**

- для Волині – 60304, ● для Рівненщини – 60312,
- для інших регіонів України – 60307

**А наші друзі-поштарі,
незважаючи ні на які
коронавіруси, доставлять «Цікаву
газету на вихідні» вам додому.**

РЕКЛАМА

ГУРТІВНЯ АГРОТЕХНІКИ

НОВІ

МІНІ-ТРАКТОРИ

«Сінтай», «Джинма».
«Фотон», «Донгфенг», ДТЗ
(виробництва Японії, Китаю, Кореї)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА

МОТОБЛОКИ

«Зірка»
«Зубр», «Білорусь», «Моторсіч»

Гарантія
запасіні частини,
навісне
обладнання,
доставка.

12-80
к.с.

5-15
к.с.

**Доступні ціни
Великий вибір**

**КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДКИ ПРО ПОХОДИ НА 2 РОКИ
З МОЖЛИВІСТЬЮ ВІДШКОДУВАННЯ ВІДСТОКІВ**

**м. Луцьк, вул. Мамсурсова, 21
(р-н цукрового заводу), маршрути №4 та 9а
Tel.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66**

www.agrotehnika.info

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні.
Вироби з дерева на замовлення. Доставка.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 Е-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети».** Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається квартира (новобудова, 15 хвилин до центру Луцька). Тел. 066 66 06 303.
- Продається дерев'яна хата (5 x 12) під перевезення. Тел. 098 91 86 208.
- Терміново продається у с. Мерва Горохівського району будинок (81 кв. м, 3 кімнати, туалет, ванна, газ, вода, 3-фазна лінія). Є льох, 5 сараїв, криниця, сад-город (0.57 га). Ціна 130 000 грн. Торг. Тел.: 096 35 79 670.

АВТОРИНОК

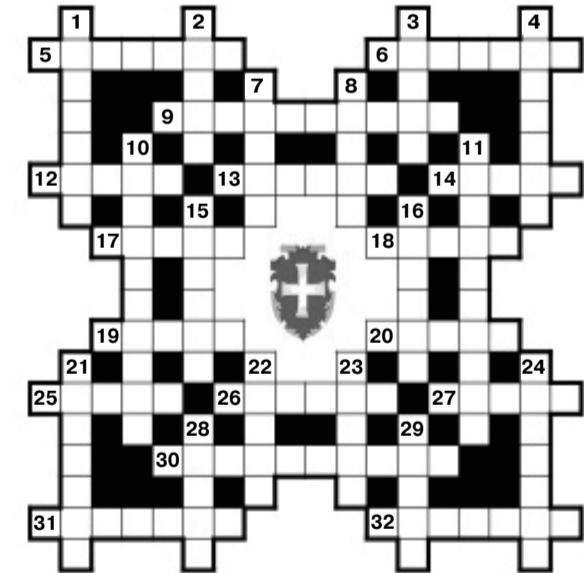
- Продається автомобіль «Фольксваген Гольф-6», 2013 р. в., 1.6 ТДІ, універсал, щойно пригнаний, розмитнений, чорний металік, титанові диски, у доброму стані. Тел. 096 81 89 368.
- Продається автомобіль «Фольксваген Пассат» (комбі, V-1.6, 1986 р. в., у дуже доброму стані, бензин/газ, нова гума, акумулятор, фаркоп). Недорого. Тел.: 050 37 88 524, (0332)70-94-24.
- Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, не-розмитнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам кіровоградську стрічкову пилораму у доброму робочому стані (двигун 7,5 кВт), а також двигун Д-240, нову промежутку МТЗ-82, коробку передач від автомобіля ЗІЛ-130, металобрухт. Тел.: 097 89 24 370, 098 76 64 900.
- Продам гноерозкидачі, дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сінограбарки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, грунтофрези, зерношнеки, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.
- Продається картоплесбіральний комбайн «Анна», тюковка «Сіпма», сівалка «Нодет», гноерозкидач. Ціни договірні. Тел: 050 56 24 572, 095 44 35 663, 097 79 38 808.
- Продається комбайн «Нива», 1988 р. в., у робочому стані, недорого. Тел. 096 38 46 650.
- Недорого продається трактор Т-25 з кабіною, у доброму робочому стані. Можлива доставка. Тел. 096 80 48 733.
- Продається трактор Т-40 (є документи, на стартері) у дуже доброму стані. Недорого. Тел. 096 72 22 134.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ЗА 23 КВІТНЯ

- По горизонталі:** 1. Відлига. 4. Страгет. 7. Тік. 8. Сараєво. 9. Аскольд. 10. Кут. 11. Тротуар. 14. Ряжанка. 17. Леопард. 20. Марафон. 23. Гід. 24. Ембарго. 25. Одвірок. 26. Ван. 27. Резонер. 28. Адмірал.
- По вертикали:** 1. Всесвіт. 2. Лазарет. 3. Автокар. 4. Секатор. 5. Андорра. 6. Гондола. 12. Око. 13. «Уфа». 15. Жир. 16. Неф. 17. Лицемір. 18. Пікассо. 19. Договір. 20. Мадонна. 21. Апріорі. 22. «Ньюкасл».

Кросворд «Волинський»

- По горизонталі:** 5. Урочище, де Л. Українка творила «Лісову пісню». 6. «Тріо ...» — відомий український музичний колектив, що виконував народні пісні. 9. Місто, відоме музеєм «Козацькі могили». 12. Заслужений народний ансамбль пісні і танцю із Торчини. 13. Відомий волинський князь. 14. Широка асфальтова дорога. 17. Ковельчанин, футбольіст львівських «Карпат». 18. Колір, забарвлення. 19. Сировина для гончарних виробів. 20. Ритм, темп чого-небудь. 25. Селище над Стиром. 26. Автор роману «Перстень Ганни Барвінок» (2015 р.). 27. Бронзований воїн. 30. Відомий український діяч, історик, публіцист із Затуровців. 31. Янтар. 32. Одне з великих озер області.
- По вертикали:** 1. Відомий учитель, що ціною свого життя врятував всіх учнів класу. 2. Символ людини, що бере силу від народу, від рідної землі. 3. Персонаж «Лісової пісні» Л. Українки. 4. Права притока Прип'яті. 7. Починання у якій-небудь галузі, спортивних змаганнях. 8. Велика дерев'яна посудина; баддя. 10. Права притока Стиру. 11. Автор пісні-гімну «Волинь моя». 15. Древо — символ України. 16. Актør, режисер, народний артист України, що створив театр в своєму селі. 21. Автор пісні «Тиша навколо». 22. Волинська поетеса, авторка збірки віршів «Волинь моя, воле ...». 23. Районний центр. 24. Відома письменниця, авторка роману «Музей покинутих секретів» (2009 р.). 28. Тканий ворсистий виріб. 29. Волинський «чорнобривець».

Склад Микола ДЕНИСЮК.
с. Щитинська Воля,
Ратнівський район.

ФРАНЦУЗЬКІ НАТЯЖНІ СТЕЛІ **Стеля**

якісно **швидко** **надійно**

(097) 473-10-69
(095) 479-05-96

stelia.in.ua
info@stelia.in.ua

Блоки від виробника
СТІНОВИЙ БЛОК
з дном – 20x20x40
без дна – 20x20x40

ПЕРЕСІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40

ОПАЛУВНИЙ БЛОК 20x30x40

066 897-96-96
067 116-11-44

ПРОДАЄТЬСЯ
у селі Вітоніж Рожищенського району
будинок з усіма надвірними спорудами.
€ 0,6 га землі, садок. Все приватизоване.
Тел. 0955182207.

ПРОДАЖ • ГАРАНТИЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА

- мінітрактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.minitraktor.ukr
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (032) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

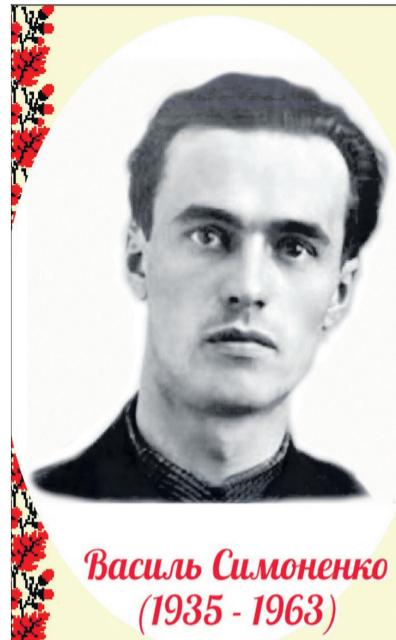
ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ В ПОЛЬЩІ НА М'ЯСОКОМБІНАТІ
ДОВЕЗЕННЯ ДО МІСЦЯ РОБОТИ, ДВОРАЗОВЕ ХАРЧУВАННЯ,
ПРОЖИВАННЯ — ЗА РАХУНОК РОБОТОДАВЦЯ.
ЗАРОБІТНА ПЛАТА — 90–100 грн/год. Тел.: (066) 67 92 077, (097) 19 01 915.

■ Колесо історії

ФОТО з особистого архіву Лариси Гірук.

Цю світину, на якій Василь Симоненко виступає на засіданні шкільного комітету комсомолу, вже багато років зберігає Лариса Іванівна.

**Василь Симоненко
(1935 - 1963)**

Таким він увійшов у Вічність.

«Я б побажав тобі когось отак любити, як я тебе люблю»: Симоненків голос і досі пам'ятає маневицянка

Усі люди, яких ми зустрічаємо, не приходять у наше життя випадково — вони вкрай потрібні. В одинадцятому класі на шкільному екзамені мені випало аналізувати вірш Василя Симоненка «Я закоханий палко, без міри...». Тоді я навіть не здогадувалася, що через десяток років доля зведе мене з людиною, яка навчалася з ним в одній школі у Тарандинцях на Полтавщині, — Ларисою Гірук

Людмила ВЛАСЮК

Люблю розглядати її старі фотографії. То є віконце, за-глянувшись в яке, бачу свою геройню молодою. «Оце він у Тарандинцях!» — вигукує Лариса Іванівна, нарешті знаходячи серед світлин фото Симоненка, яке датується 1954 роком. Це було засідання шкільного комітету комсомолу.

«ХІБА Ж ТОДІ МОГЛА ПОДУМАТИ, ЩО З НЬОГО ВИРОСТЕ СПРАВЖНІЙ ПОЕТ?!

— Уперше побачила Василя, коли він разом з іншими хлопчиками біг шкільним подвір'ям, — розповідає жінка. — Середнього зросту, худорлявий такий, з гладенько зачесаним назад волоссям.

З Ларисою Іванівною ми позна-йомились, коли я прийшла на роботу в Маневицьку районну газету «Нова доба». Сім років у неї квартирувалася. Якось на кухні, за чашкою чаю, вона скромно розповіла, що проживала з українським поетом у сусідніх селах.

— Василь ходив до нашої школи за дев'ять кілометрів із Бієв-ців, — каже Лариса Гірук. — У нас була десятирічка. Навчалися ми у двох приміщеннях: в одному було

три класи, а в іншому — чотири. Тієї будівлі вже давно нема. Її знесли, а збудували нову. Оскільки моя мама — вчителька, то нам дали шкільну квартиру у Тарандинцях. Вона викладала у Василя біологію, але ніколи не розповідала про своїх учнів. Коли вже Симоненко вступив до університету, то завжди приїжджає на вечір зустрічі з випускниками. Читав свою поезію. Вірші — як вірші, хіба ж я тоді мог-

Був звичайнісіньким хлопчиною, як усі, однак закінчив школу із золотою медаллю.

ла подумати, що з нього виросте справжній український поет?! Був звичайнісіньким хлопчиною, як усі, однак закінчив школу із золотою медаллю.

НА СТАРІЙ СВІТЛИНИ — УСІ МОЛОДІ...

— А це наш шостий клас на по-розі тієї, ще Симоненківської школи, — гортаючи далі альбом, говорить Лариса Іванівна і усміхається так, ніби і справді через роки повернулася до рідного села.

Вдивляюся в обличчя дітей і не можу впізнати. Вона підказує: «Так ось я, у першому ряду друга зліва». У цій маленькій дівчинці шукаю спільне з нею сьогоднішньою. Про що тоді їй мріялося у тих Тарандинцях?

— Це були саме післявоєнні роки. Тоді всі жили бідно, — говорить моя співрозмовниця. — У нас в селі був чоловік, який об'їдждав поля, особливо там, де посіяні пшениця чи жито. Ми пасли корів — кожен свою. Якраз були на пшеничному полі. Зернові покосили, але деякі колоски лежали просто на землі. Діти збиралі їх просто в кишені, а один хлопчина набрав повну торбинку. І тут на коні з'явився об'їждчик. Показує — висипати. Всі так і зробили.

Після закінчення школи Лариса Іванівна поїхала з Полтавщини навчатись до Києва. По закінчен-ю отримала направлення в Маневицький район, там і оселилася в райцентрі.

Тридцять п'ять років викладала англійську та німецьку в тамешній школі, яка тепер носить ім'я Героя України Андрія Снітка.

Вийшла заміж і приросла до цієї землі, але в серці у неї залишилась мала батьківщина — її село Тарандинці. Туди б і сьогодні летіла на крилах, але здоров'я вже не дозволяє. Пам'ятаю, як вона часто стояла біля вікна в надії розгледіти постать листоноші, що тягне на плечі торбу з листами. І коли писала їх, ніби й сама світилася щастям. ■

Закінчення на с. 9

■ Кримінал

Браконьєрам закон не писаний

Минулого четверга рейдова група на чолі з головним районним мисливствознавцем ДП «Маневицьке лісове господарство» та працівники поліції затримали жителів сіл Прилісне і Галузя Маневицького району, які незаконно вполовали дику козулю (самку) на території Галузійського лісництва

Олена ВОЛИНЕЦЬ

У браконьєрів вилучено тушку вбитої тварини, гладкоствольну мисливську рушницю, 4 патрони, два ліхтарі та кріплення до зброї для проведення нічного полювання. Є повна доказова база злочину.

За фактом триває перевірка. Про це повідомляє пресслужба Волинського ОУЛМГ, значаючи: «Сподіваємося на оперативне розслідування справи та заслужене покарання».

Нагадаємо, що два з половиною місяці — з 1 квітня до 15 червня — у всіх лісах України триває «сезон тиші». Протягом цього періоду, аби зайвий раз не турбувати тварин у пе-

Сподіваємося на оперативне розслідування справи та заслужене покарання.

ріод розмноження і не заважати гніздуванню птахів, забороняється проведення робіт та заходів, які є джерелом підвищеного шуму та неспокою. Звичайно ж, недопустима стрілянина. Та ще й по самках, а отже, по потомству... ■

Вони мають Бога у душі?

Цифри
Факти

7 цуценят дістали з-під землі луцькі рятувальники.

Вони сковалися у місці, де проводяться ремонтні робо-

ти на тепломережах міста. Щоб дістатися до них, бійці ДСНС викопали 5 метрових плит. Після визволення собачат та їхню маму забрали до комунального підприємства «Ласка», яке опікується безпритульними тваринами.

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA2030344000002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС:
30 000

Реєстраційний номер
ВЛ №18-251Р 02.03.2018 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. <http://a-print.com.ua>

Тижневий тираж 50005.

Замовлення №1301.

Волинь
www.volyn.com.ua

Газета «Волинь» виходитьдвічі на тиждень:
у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМежЕНОЮ ВІДПОВІДальніСТЮ — «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

«Газета Волинь» залишає за собою право на літературне редактування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Реподруковані матеріали не рецензуються. Редакція може публікувати думку автора. Публікація матеріалу не є згодою видавця на публікацію іншими видавцями. Публікація під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуальні», «Добра справа», а також із позначкою — «друкуючі» чи читачами, газета відповідальністю не несе.

«Газета Волинь» залишає за собою право відмовити в розміщенні реклами статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні реклами статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.